

I GELLIWARAS TRAKTER

(Gelliwariwisan)

C

I Gel-li-wa-ras trakter jag knogat mängen

G7

gång, och u-ti ber-gets schakler jag bor-rat da-gen

C C7

lång, där kól-den många gånger var fyr-ti grader

F F#° C Am Dm7 G7 C

kall och stormenshemska sänger mot fönsterru-tan small.

Då tänkte jag på södern
Och uppå älskad mö,
På systrar och på bröder.
Skall jag här uppe dö?
Nej tack, nog söderns lunder
Jag skåda skall igän.
Jag minnes ljufwa stunder,
Så gerna flugit hän.

Igenom ned wi tågar,
Först genom frusen jord.
Förgäfwes lappen frågar,
Hwad wi skall här i nord?
Han häpen står och undrar,
När som maskinen går,
När pustande han dundrar,
När som han farten får.

Här gäller hålla stången
Och icke släppa tag,
För här finns gossar många
I wårat arbetslag.
Här går ej an att wika,
Nej, bara klinka på,
För alla är wi lika
Och samma lön wi få.

Ibland, men icke sällan,
Då resa wi till sta'n,
Då blir det ljud i skällan,
Då drick's till andra da'n.
Och så går hela weckan
På rus med samma sätt,
Tills alla mynt i fickan
Har sprungit rätt och slätt.

Jag minn's så wäl den kwällen,
Jag sist i staden war,
Jag fria till mamsellen,
Tills jag fick stanna kwar.
Nu friar jag ej mera,
Nu friar hon till mig,
Ty här finnes flickor flera,
Kan jag försäkra dig.

Att fria till en flicka,
Som står uppå en krog.
Det kännes på wår ficka,
Ja, detta wet ni nog.
Men hwad gör det till saken,
Ty flickor, win och sång
Kan hålla rallar'n waken,
Ja, hela natten lång.

Men nordens flickor tycka
Ju bäst om rallare,
För de förtroligt trycka
Sin själs utkorade.
Ty rallaren är glader,
Han sorgen slår ihjäl,
Han drillar sina spader . . .
Och är en lifwad själ.